

DORADCZY KOMITET PRAWNY
przy Ministrze Spraw Zagranicznych

Warszawa, dnia 30 kwietnia 2010 r.

**Opinia w sprawie przystąpienia Polski do Konwencji wiedeńskiej
o prawie traktatów między państwami a organizacjami
międzynarodowymi lub między organizacjami międzynarodowymi z 1986 r.**

Doradczy Komitet Prawny przy Ministrze Spraw Zagranicznych w składzie:

- Prof. dr hab. Anna Wyrozumską (przewodnicząca Komitetu),
- Prof. dr hab. Jan Barcz,
- Prof. dr hab. Władysław Czapliński,
- Prof. dr hab. Zdzisław Galicki,
- Prof. dr hab. Stanisław Gebethner,
- Prof. dr hab. Maria Frankowska,
- Prof. dr hab. Zdzisław Kędzia,
- Prof. dr hab. Jerzy Kranz,
- Prof. dr hab. Kazimierz Lankosz,
- Dr. Hanna Machińska,
- Prof. dr hab. Jan Sandorski,
- Prof. dr hab. Janusz Symonides,
- Prof. dr hab. Andrzej Wasilkowski
- Prof. dr hab. Roman Wieruszewski
- Prof. dr hab. Eleonora Zielińska.

Przyjął opinię o następującej treści:

W opinii Doradczego Komitetu Prawnego przy Ministrze Spraw Zagranicznych Polska powinna podjąć działania w celu przystąpienia do Konwencji wiedeńskiej o prawie traktatów między państwami a organizacjami międzynarodowymi lub między organizacjami międzynarodowymi z 1986 r.

Konwencja z 1986 r. stanowi istotne uzupełnienie Konwencji wiedeńskiej o prawie traktatów z 1969 r. Podczas gdy Konwencja z 1969 r. dotyczy umów zawieranych między państwami, Konwencja z 1986 r. ma zastosowanie do umów zawieranych z organizacjami międzynarodowymi. Obie Konwencje oparte są na wspólnych zasadach.

Organizacje międzynarodowe odgrywają obecnie coraz większą rolę i zawierają coraz więcej umów międzynarodowych. Przystępując do Konwencji, Polska wyrazi w ten sposób poparcie dla prawnego uregulowania stosunków międzynarodowych w dziedzinie, którą społeczność międzynarodowa – w tym i Polska – uznała za wartą takiej regulacji. Wyrazi w ten sposób poparcie dla prawa międzynarodowego i rządów prawa – *rule of law* – w stosunkach międzynarodowych.

Ratyfikując Konwencję Polska może przyczynić się do wejścia jej w życie. Stronami Konwencji jest 41 państw, w tym 11 organizacji międzynarodowych. Do wejścia w życie Konwencji wymagana jest ratyfikacja przez 35 państw. Obecnie jest ich już 30, ostatnio przystąpiła Kolumbia (2009). Stronami Konwencji są również państwa członkowskie Unii Europejskiej (Austria, Belgia, Bułgaria, Cypr, Czechy, Niemcy, Wielka Brytania, Holandia, Dania, Estonia, Węgry, Grecja, Włochy, Słowacja, Hiszpania, Szwecja).

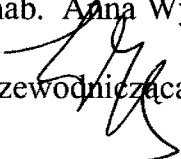
Doradczy Komitet Prawny uważa, że Polska mogłaby ewentualnie podjąć akcję dyplomatyczną w celu zachęcenia innych państw i organizacji międzynarodowych (przede wszystkim Unii Europejskiej i Rady Europy) do ratyfikacji bądź przystąpienia do Konwencji. Pogłębianie rządów prawa w społeczności międzynarodowej leży bowiem nie tylko w interesie Polski.

Konwencja z 1986 r. jest wynikiem prac Komisji Prawa Międzynarodowego ONZ, co do sensu których, Polska nigdy nie wyraziła zastrzeżeń. Ani w Komisji, ani w Komitecie d/s Prawnych Zgromadzenia Ogólnego ONZ, ani podczas obrad samego Zgromadzenia, czy w czasie zwołanej w 1986 r. Konferencji Polska nie przedstawiała poglądu, że konwencja dotycząca prawa traktatów zawieranych z udziałem organizacji międzynarodowych nie jest potrzebna. Tekst tej konwencji przyjęto w drodze konsensu, a więc również z udziałem Polski.

Co więcej, Polska, jako członek organizacji międzynarodowych, które wyraziły zgodę na związanie się konwencją, udzieliła już wielokrotnie swego poparcia dla tej konwencji. Wymogi dobrej wiary przemawiają za tym, by Polska jako państwo, działając we własnym imieniu, przyjęła tę konwencję.

W opinii Doradczego Komitetu Prawnego nie ma merytorycznych argumentów przemawiających przeciwko takiej decyzji.

Prof. dr hab. Anna Wyrozumska

Przewodnicząca DKP